Dosarul nr. *4-25104103-05-4r-30032026* Judecătoria Cahul, sediul Taraclia
Judecător Octavian Grecu

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În Numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui**: *Evgheni BANCOV*,
***judecătorilor*: dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dnei** *Inga GORLENCO*,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de agentul constatator al IP Taraclia – Bodarev Artiom împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 05 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de avocatul Chirnev Boris în interesele lui Parpulov Dmitri împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 231351 din data de 25 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 231351 din data de 25 iunie 2025 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Taraclia Bodarev Artiom, contestatarul Parpulov Dmitri a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 25 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe faptul că: „*cet. Parpulov Dmitri, la data de 19 august 2024, aflându-se în *****, a pretins și a acceptat să primească, prin intermediul băncii cu identificarea „PSB" din Federația Rusă folosită de organizația criminală „Șor", mijloace bănești, ce nu i se cuvin, la numărul de telefon *****, în scopul realizării sau nerealizării dreptului său electoral în cadrul alegerilor din 2024 și referendumului RM*".

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 231351 din data de 25 iunie 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 07 iulie 2025, avocatul Chirnev Boris în interesele lui Parpulov Dmitri a depus contestație la organul emitent, care la data de 22 iulie 2025 a fost înregistrată la Judecătoria Cahul, sediul Taraclia.

Prin contestația formulată, a indicat că, contestatarul nu a fost și nu este membru al nici unui partid politic. Nu a instalat în telefonul mobil aplicația mobilă „PSB”. Nu s-a adresat la „PSB” (inclusiv prin mijlocitor) pentru a primi mijloace bănești și respectiv nu a primit de la „PSB” careva mijloace bănești pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor și referendumului constituțional republican din toamna anului 2024.

În cauza contravențională nu sunt acte, răspunsuri de la „PSB” care confirmă faptul expus în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Organele de drept și alte instituții de stat ale R. Moldova nu sunt reprezentanți oficiali ai „PSB” și respectiv nu posedă informații respective necesare în cazul dat pentru calificarea faptei în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Astfel, nu este stabilit cu certitudine, dacă mesajele SMS au fost trimise de la „PSB” la numărul de telefon al contestatarului și respectiv motivele trimiterii lor, dacă acestea nu sunt rezultate ale oricărui atac de hacker sau ale oricărui fel de fraudă online, săvârșite cu utilizarea numărului lui de telefon mobil, dacă faptul săvârșit este îndreptat sau nu pentru a cauza daune băncii „PSB”.

Mai indică că, în materialele cauzei contravenționale nu sunt date, dacă contestatarul a participat sau nu la alegerile și referendumul constituțional republican din toamna anului 2024 și respectiv nu sunt probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine scopul participării sau neparticipării la alegerile și referendumul constituțional republican din toamna anului 2024.

Cercetarea cazului nu a fost efectuată sub toate aspectele, completă și obiectivă, prin ce au fost încălcate prevederile art. 381 alin. (4) Cod contravențional. În cauza contravențională nu au fost audiați careva martori, nu au fost ridicate și examinate corpuri delicte.

Acuzația este lipsită de concretizare (de exemplu: datele și sumele tranzacțiilor, unde și cum au fost transferate mijloacele bănești și ect.), fiind formală și bazată numai pe presupuneri.

În acest context a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 231351 din 25 iunie 2025 și decizia de sancționare în privința lui Parpulov Dmitri în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Parpulov Dmitri în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional din motiv că nu există faptul contravenției și/sau din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 231351 din 25 iunie 2025.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 05 februarie 2026, s-a admis contestația depusă de avocatul Chirnev Boris în interesele lui Parpulov Dmitri.

S-a anulat decizia de sancționare din data de 25 iunie 2025, emisă în privința lui Parpulov Dmitri în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

S-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Parpulov Dmitri în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 231351 din 25.06.2025 în baza art. 47^1

alin.(1) Cod contravențional, din motiv că în acțiunile lui Parpulov Dmitri lipsesc elementele contravenție prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Solicitarea și motivele recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 17 februarie 2026 agentul constatator al IP Taraclia Bodarev Artiom a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 05 februarie 2026, prin care a solicitat casarea hotărârii, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În susținerea recursului fiind indicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 231351 din 25.06.2025, întocmit de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratul de poliție Taraclia Bodarev Artiom, s-a constatat că, Parpulov Dmitri în perioada anilor 2024-2025 prin intermediul aplicației mobile „PSB" Bank din Federația Rusă a acceptat primirea unor sume bănești pentru exercitarea unor drepturi electorale, fiind influențată de persoane necunoscute.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât şi din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 şi art. 7 din Codul contravențional.

Din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 147847 din 21 august 2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acțiunile contravenientului Parpulov Dmitri corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravenţional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional: proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 25.06.2025; procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 231351 din data de 25.06.2025; extras din fişierul „Excel" cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații.

Reprezentantul agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Așa cum intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important evaluarea comportamentului contravențional.

Mai mult, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. Intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional. Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de

alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

Prin urmare din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului.

Recurentul susține că indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale şi este demn de sancțiune.

Nu corespunde situației faptice reținute la caz nici alegațiile contravenientului cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientului în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, or, în acțiunile acesteia cert s-au constatat coruperea electorală pasivă care este o contravenție materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Referitor la lipsa în acțiunile a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, menționează că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în speță contravenția consumându-se în momentul când Parpulov Dmitri a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației „PSB" Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale şi Referendumului.

Probele acumulate în ansamblu coroborează între ele, se completează și nu trezesc nici o îndoială, ci dovedesc cu certitudine vinovăția persoanei de fapta imputată.

Potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana şi-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală şi nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de

mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu art. 1 alin. (3) şi art. 23 alin. (2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional „*recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).*".

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia a fost pronunțată la data de 05 februarie 2025, în lipsa părților. Totodată potrivit scrisorii de expediere actul judecătoresc a fost expediat în adresa părților la data de 05 februarie 2026.

Astfel recursul declarat la data de 17 februarie 2026, a fost înaintat cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței".*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

La caz părțile nu au depus careva referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în coraport cu argumentele invocate în recursul declarat, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 471 alin. (1), Cod contravențional „*recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*".

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a*

dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.".

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

În ședința de judecată s-a stabilit că la data de 25 iunie 2025 în privința lui Parpulov Dmitri de către agentul constatator al IP Taraclia – Bodarev Artiom a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 231351, pentru faptul că „*cet. Parpulov Dmitri, la data de 19 august 2024, aflându-se în *****, a pretins şi a acceptat să primească, prin intermediul băncii cu identificarea „PSB" din Federația Rusă folosită de organizația criminală „Şor", mijloace băneşti, ce nu i se cuvin, la numărul de telefon *****, în scopul realizării sau nerealizării dreptului său electoral în cadrul alegerilor din 2024 şi referendumului RM".*

În drept, acțiunile lui Parpulov Dmitri au fost calificate juridic ca contravenție prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional „Coruperea electorală pasivă".

Prin decizia agentului constatator din aceiași dată, Parpulov Dmitri în temeiul art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Fiind investită cu dreptul de a soluționa cauza contravențională instanța de fond a conchis necesitatea admiterii contestației, s-a anulat decizia de sancționare emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 321351 din 25 iunie 2025 în privința lui Parpulov Dmitri în temeiul art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru a pronunța hotărârea instanța de fond a reținut că agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că Parpulov Dmitri ar fi comis contravenția de care a fost recunoscută vinovat, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul *in dubio pro reo*. La dosar nu au fost prezentate probe care să confirme cu certitudine fapta contravențională imputată petiționarului și care să probeze că acesta a acceptat sau a primit o remunerație ilegală în vederea exercitării sau al neexercitării drepturilor sale electorale.

Verificând legalitatea hotărârea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză superficială, în contextul în care nu s-a dat o apreciere obiectivă a tuturor probelor atașate la materialele dosarului.

Conform art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la*

soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

Raportând starea ce rezultă din materialele cauzei la prevederile legale și jurisprudența CtEDO enunțate supra se constată că în speță este prezentă eroarea de drept enunțată la art. 466 lit. d) Cod contravențional.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) lit. a), f) Cod contravențional, ***examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei***.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Parpulov Dmitri sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitorul a constatat lipsa probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate lui Parpulov Dmitri.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Prin hotărârea pronunțată instanța de fond a reținut că nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor, respectiv documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenționale în privința petiționarului Parpulov Dmitri, confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigații în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181^3 și art. 243 alin.(3) lit. a) și b) Codul penal, însă, procese-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigații, la materialele dosarului cauzei contravenționale lipsesc.

În acest sens fiind indicat că probele anexate la caz (ordonanțele procurorilor și încheierile judecătorilor de instrucție) sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, însă ele nu constituie mijloace de probă în sensul dispozițiilor art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, precum și art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală, care reglementează în mod expres regimul mijloacelor de probă admisibile. Deși aceste acte pot contribui la clarificarea contextului procedural, ele nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate probe în cadrul procesului contravențional, acestea reprezintă acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, însă nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu oferă elemente factuale suficiente pentru stabilirea vinovăției contravenientului. Totodată, instanța a apreciat că simpla existență a unei încheieri de autorizare, emisă în cadrul unei alte cauze, nu poate acoperi cerințele legale stricte referitoare la admisibilitatea probelor. Referitor la înscrisul intitulat – extras din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă) pe numele contestatarului, acesta conține datele de identitate ale petiționarului, cu indicarea codului unic de identificare, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon, iar celălalt extras care conține date calendaristice, numărul de telefon al petiționarului, instanța este în imposibilitate de a stabili din oficiu natura juridică a acestuia și nici proveniența sa. În plus, înscrisurile nu poartă nici o semnătură, ștampilă sau alt element de autentificare care să ateste caracterul său oficial sau sursa instituțională de proveniență. Instanța de fond indicând că nu poate să stabilească cum aceste înscrisuri au fost administrate, de către cine au fost administrate. Pe de altă parte, înscrisul respectiv confirmă expedierea la numărul de telefon al petiționarului a unor sms-uri, conținutul cărora nu a fost constatat, și deci nu reprezintă tranzacții financiare, nu reflectă conținutul mesajelor, și care în consecință ar permite instanței să rețină primirea de către petiționar a mijloacelor financiare în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale. La fel, acest înscris cercetat în particular, în lipsa de alte probe nu justifică nici pretinderea, nici acceptul petiționarului de a primi remunerația ilicită în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale.

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Parpulov Dmitri în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional, Completul de judecată constată că agentul constatator a prezentat instanței de fond probele care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Parpulov Dmitri și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 25 iunie 2025.

Din analiza hotărârii contestate se atestă o examinare superficială a cauzei, în contextul probatoriului administrat de agentul constatator, a prezentat informație cu privire la descifrările eliberate de compania de telefonie mobilă cu SMS primite de la aplicația „PSB", coroborată cu informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 Cod de procedură penală *„identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice",* prin care s-a stabilit că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui ***** (soția contestatului), prin intermediul aplicației „PSB"/„ПСБ", au fost transmise destinatarului, astfel pe numărul identificat de la „PSB" au

parvenit mesaje de intrare pentru nr. ***** la data de 19.08.2024 – 1 SMS de intrare și la data de 18.10.2024 – 1 SMS de intrare mesajele fiind transmise în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47[1] Cod contravențional. Cu referire la faptul că potrivit extrasului din fișierul Excel nr. de telefon este atribuit lui *****, se reține că potrivit explicațiilor contestatarului din 25.06.2025, ultimul a indicat că ambii soți folosesc numărul de telefon *****. A mers personal la oficiul PP „Șor" amplasat în *****, lângă biserică și *s-a înregistrat, fiind transmise datele de identitate și numărul de telefon nr. ***** pentru a primi ajutor bănesc*. (f.d. 16) Mai mult și în contestația depusă contestatul indică acest număr de telefon. (f.d. 6)

Notabil este faptul că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

În acest context, prin prisma art. 425 alin. (2) și art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, instanța de fond pripit a conchis că la materialele cauzei contravenționale nu există probe, potrivit prevederilor art. 425 din Codul contravențional, care să demonstreze vinovăția lui Parpulov Dmitri în comiterea contravenției imputate.

Sub aspectul probelor administrate acestea urmează a fi analizate în cumul și nu fiecare în parte. Astfel că instanța de fond pripit a statuat că agentul constatator nu a acumulat suficiente probe în susținerea faptei imputate lui Parpulov Dmitri. Mai mult, la caz extrasul din lista furnizorilor de servicii de comunicații electronice, cu conexiunea aplicației mobile „PSB" și/sau „ПСБ" (Federația Rusă), conține datele, a adresei de domiciliu și a numărului de telefon și perioadei când au fost recepționate mesajele. (f.d. 51) Cu referire la faptul că potrivit extrasului din fișierul „Excel" nr. de telefon este atribuit lui *****, se reține că potrivit explicațiilor contestatarului ultimul a indicat că ambii soți folosesc numărul de telefon *****, mai mult și în contestația depusă contestatul indică acest număr de contact. (f.d. 6)

Analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate de părți, Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a respectat în deplină măsură normele procedurale care vizează examinarea „efectivă" a cauzei contravenționale, lăsând fără apreciere, conform criteriilor prevăzute de art. 425 Cod contravențional, a probelor prezentate de agentul constatator reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Parpulov Dmitri contrar garanțiilor procedurale oferite de art. 6 CEDO.

Astfel, în vederea respectării dreptului la un proces echitabil instanța de fond urma să aprecieze pertinența probelor prezentate de agentul constatator în instanța de judecată și să se expună asupra întregului spectru probator prezentat de agentul constatator în susținerea învinuirii, iar în cazul constatării inadmisibilității unora dintre probe să le respingă.

Prin urmare, instanța de fond invocând lipsa faptei urma să se expună asupra informației care atestă parvenirea mesajelor pe telefonul de care se folosește Parpulov Dmitri pe aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și/sau „ПСБ”, care presupune descărcarea și utilizarea unei aplicații (la caz mobile), fapt ce instituie un scop și implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Această constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică interacțiune efectivă fie voluntară, fie prin intermediere, între telefonul mobil asociat şi infrastructura digitală a instituției bancare ruse. În termeni juridici, este esențial de subliniat că răspunderea contravențională nu necesită existența unei certitudini absolute, ci este suficient, în baza probelor administrate, la o convingere rațională și legală privind comiterea faptei și vinovăția persoanei.

În acest context, soluția adoptată de către instanța de fond este una pripită, or, la caz se constată o analiză superficială a cauzei și a probelor anexate în susținerea învinuirii.

Astfel, Completul de judecată consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din atare considerente, încălcările enunţate determină incontestabil Completul judiciar să concluzioneze asupra necesităţii de a casa hotărârea instanţei de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi înlăturare încălcările admise și apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluţii corecte.

În lumina celor reiterate, Completul de judecată atestă că instanța de prim nivel a analizat superficial cauza, constatând lipsa faptei, în contextul în care omite să se expună asupra tuturor probelor prezentate de agentul constatator în susținerea faptei imputate.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs. României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. ***Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puțin pentru a le aprecia pertinența***.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, o hotărâre judecătorească este considerată legală, motivată şi întemeiată, numai în cazul în care întrunește toate exigențele stabilite de legislația în vigoare referitor la întocmirea unei hotărâri judecătorești. Printre aceste exigente legale, un loc important ocupă aplicarea corectă a normelor legislației de către instanța judecătorească.

Or, aplicarea corectă a normelor legislative reprezintă în sine o garanţie a unei justiţii echitabile, precum şi garanţia respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, intereselor statului şi apărării valorilor fundamentale ale societăţii, protejate prin aceste norme legislative.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, prevede că *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertatile și interesele sale legitime.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Ținând cont de faptul că la caz instanța de fond nu a ținut cont de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei contravenționale, nu a constata și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei aspecte pe care Completul de judecată le consideră relevante și pertinente pentru speța în cauză, situație ce instituie necesitatea admiterii recursului, casării hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecății.

În acest sens, Completul de judecată consideră întemeiate argumentele recurentului, privind superficialitatea examinării cauzei de către instanța de fond, or, neargumentarea tuturor aspectelor invocate de părți prin prisma materialului existent, demonstrează examinarea superficială a cauzei, ceea ce impune casarea hotărârii adoptate.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că, efectul art. 6 §1 al Convenției este, inter alia, de a plasa un tribunal sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sânt întrunite în mod adecvat (cauza Perez contra Franței, nr. 47287/99 § 80; cauza Buzescu contra României nr. 61302/00 § 63, din 24 mai 2005).

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns

detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Completul judiciar menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfăşoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*".

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.".

La rejudecare, prima instanță urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să aprecieze probele prezentate la cauza contravențională conform dispozițiilor art. 425 alin. (3) și (5) Cod contravențional, iar în final să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator al IP Taraclia Bodarev Artiom.

Se casează integral, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 05 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de avocatul Chirnev Boris în interesele lui Parpulov Dmitri împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 231351 din data de 25 iunie 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului,	*Judecător*	*Judecător*
Evgheni BANCOV	*Andrei SCRIPCENCO*	*Inga GORLENCO*